

Plujte v lásce

*Pokud se snažíte stvořit lásku,
je to, jako byste nutili poupata,
aby se otevřela
a rozkvetla.*

Psychologie se snaží vysvětlit, že myšlenky vznikají v mozku a emoce v srdci. Bez ohledu na to, kde vznikají, nelze od sebe myšlenky a emoce oddělit. Prastaré posvátné knihy praví, že lidské bytosti jsou tvořeny jak myšlenkami, tak emocemi. Jejich emoce je formují. Abyste mohli změnit svůj život, musíte napřed zvládnout své emoce.

Pokaždé, když na něco nebo někoho pohlédnete, vždy nejprve odhadujete, co můžete získat. Nezáleží na tom, zda se jedná o osobu či nehmotnou věc. Vaše myšlenky fungují na základě strachu či chamtivosti a kalkulují, co vám může daná situace přinést, takže se soustřeďujete na daný předmět či osobu.

Je ovšem možné obrátit pozornost dovnitř vás samých a položit si otázky: *Čím mohu přispět já? Co můžu dané osobě/situaci přinést já? Jak můžu ostatní obohatit?* Pokud si pouze kladete otázku: *Co z toho můžu mít já?* pak jsou vaše činy poháněny žádostivostí. Jestliže se ovšem ptáte: *Jak mohu danou věc/osobu obohatit?* je celý proces poháněn láskou. Žádostivost je energie, jež si něco žádá. Láska je energie, jež dává.

Láska je intenzivní zážitek odehrávající se ve vašem nitru. Mnoho z vás si myslí, že láska je volba. Myslíte si, že záleží jen na vás, zda projevíte lásku. Myslíte si, že se s láskou buď dokážete vyrovnat, nebo ji prostě dokážete opustit. Ne! Nejedná se o žádnou volbu. Jde o základní životní potřebu.

Když hovořím o životní potřebě, nemám na mysli pouze dýchání a přežití. Myslím tím opravdové žití v nejnějnější podstatě, v uvědomění. Jediny způsob, jak žít v uvědomění, je vyjadřovat a prožívat lásku. Jestliže ji ani neprožíváte, ani nevyjadřujete, můžete klidně dýchat, ale nemůžete o sobě tvrdit, že jste živá bytost. Zvířata a rostliny také dýchají. Bez lásky budete stejně jako oni pouze existovat, a ne žít.

Krátký příběh:

Učedník se zeptal zenového mistra: „Hovoří někdy osvícený mistr?“

Mistr odpověděl: „Ne, osvícená bytost nikdy nemluví. Tak činí pouze osoba, jež nezná osvícení.“

Nato se ho učedník zeptal: „Osvícená osoba tedy stále mlčí?“

Mistr odpověděl: „Ne, osvícený mistr nikdy nemlčí. Pokud pouze mlčí, tak není osvícený.“

Učedník byl zmatený. Zeptal se: „Vy říkáte, že osvícená osoba ani nehovoří, ani nemlčí. Co tedy dělá?“

Mistr odpověděl: „Zpívá! Její bytí zpívá. Ani nehovoří, ani nemlčí. Její skutečné bytí zpívá.“

Láska je konečný a nejvyšší zážitek lidských bytostí. Pokud vám do života vstoupí láska, nemůžete ji vlastnit ani ovládat, to ona ovládá vás! A právě to měl mistr na mysli. Pokud vás tento zážitek zcela ovládne, veškeré vaše činy pak budou připomínat překrásnou píseň a vaše slova budou znít jako poezie. Budete se cítit lehčí, jako byste se vznášeli, a vaše chůze bude připomínat tanec. Z řeči vašeho těla bude číšet laskavost a ušlechtilost. Vyjádřením bezmezné lásky prokážete lidstvu velkou službu.

Všechny lidské bytosti se rodí jako milující tvorové. Novorozeně vyzařuje bezdůvodnou lásku. Copak v okamžiku zrození zná všechny ty lidi okolo?

Ne! Jeho energie je plná lásky bez důvodu a příčiny. Během dospívání vás společnost učí prožívat pocity, jako jsou strach a chamtivost, a tímto směrem se v budoucnosti ubírá i vaše láska. Pak už se nejedná o bezdůvodnou

lásku. Jde naopak o lásku podmíněnou, jež vás začíná dusit, a vy prožíváte další emoce, jako jsou žárlivost, strach a zlost. Prožíváte *podmíněnou* lásku. S trochou uvědomění a probuzení můžete opět získat původní lásku: lásku bez příčiny.

LÁSKU NELZE VYTVOŘIT

Nikdy není možné stvořit lásku pouze s pomocí logických rozhodnutí. Vaše duševní nastavení by mělo být takové, aby vám pomohlo být láskou, aby s jeho pomocí veškeré vaše činy promlouvaly láskou. Vaše logika by ze sebe měla vyzářovat lásku, lásku za hranicemi logiky!

Pokud se lásku snažíte vytvořit, je to, jako byste se snažili donutit poupatu, aby rozkvetla. Můžete takovému květu nadále říkat *květ*? Ne. Láska je květina, jež kvete hluboko ve vás a voní sladkou vůní, již sdílíte s ostatními.

V životě Rámánudži¹ došlo k něčemu krásnému. Pokud byste studovali jeho život, povšimli byste si, že využil každého životního kroku k tomu, aby se přiblížil osvícení.

Učitel Rámánudžu zasvětil a naučil ho zvláštnímu popěvku. Pak mu řekl, aby tento popěvek nepředával dále, a že pokud tak učiní, přijde do pekla. Rámánudža se zeptal, co by se stalo s tím, koho by popěvek naučil. Učitel pravil, že by dosáhl vykoupení.

Co bychom udělali my? Přirozeně bychom nezpívali a mysleli si: „Proč bych měl zbytečně přijít do pekla?“

Rámánudža se okamžitě postavil na vyvýšeninu u kostela a svolal celou vesnici. Hlasitě zazpíval a pravil: „Nechť všichni přijdete do nebe! Mně nevadí, že přijdu do pekla. Nechť vy všichni vstoupíte na nebesa!“

Když jste zamilovaní, máte pocit, jako by bylo celé vaše bytí otevřené, a pro blaho kohokoliv jste ochotni jít do extrémů. Jste připraveni

¹ Rámánudža – indický filozof, zakladatel „kvalifikovaného nedualismu“ (Višišťa-advaita-*védánta*). Je považován za jednoho ze tří největších učitelů hinduistické filozofie – pozn. překl.

překročit jakékoliv hranice, jelikož se nemusíte chránit. Vaše bytí je zcela otevřené. Když jste bláznivě zamilovaní, necítíte nejistotu. Proto provádějí zamilovaní riskantní věci. Riskují, jelikož mají pocit, že nemohou nic ztratit. Vůbec necítí nejistotu. Cítí se blažení a chtějí svou blaženost sdílet se všemi. Láska vám dává ohromnou odvalu i energii a otevírá vás. Díky ní si otevíráte cestu k sobě samým. Normálně si totiž dostupní nejste, láska vám v tom však může pomoci.

Když učitel uviděl, co Rámánudža učinil, přiznal, že se od něho přiučil, a prohlásil, že se Rámánudža dostal mnohem výše než on sám. Řekl Rámánudžovi: „Odynějška se nacházíš v jiném prostoru.“

ŽIVOT NENÍ FILOZOFIE

Problémem dnešní doby je skutečnost, že se téměř všichni považují za filozofy. Nechápu, že život není filozofie, ale spontánně proudící energie, nová a neustále se měnící. Filozofie opakuje stále dokola totéž. Není svěží ani nová. Život je naopak svěží, nový a v každém okamžiku jiný.

Také ke svým životům lidé přistupují s určitou filozofií, protože uvázli v šablonách minulosti. Nikdy se nenacházejí v přítomném okamžiku, a když se stane něco nového, nevědí, co mají dělat.

Filozofie ve vás vytváří zafixované představy a vy se pak chováte velice asertivně. Když je někdo příliš asertivní, nemůže milovat. Asertivita je agresivita, jež nenechá vstoupit lásku. Pokud jste si všim příliš jistí a překypujete předpojatými představami, kde vzít prostor pro lásku? Láska nemůže zkvétat, jestliže kolem sebe nemá prostor.

Filozofie nedává lásce prostor k tomu, aby se mohla plně projevit. Věc se má takto: pokud chcete poznat chuť nějakého nektaru, můžete ji zažít pouze díky představám o ní? Ne! Musíte nápoj sami ochutnat, dát mu prostor, dovolit mu, aby vás naplnil a usadil se ve vás. Teprve poté poznáte jeho chuť. A totéž platí pro lásku. Abyste ji mohli zažít, nepostačí vám pouze pár představ. Musíte jí dovolit vyrůst uvnitř vás samých. Poté ji zažijete. Dovolte, aby se vám zrodila v srdci, a ne v hlavě. Rozhodněte se naslouchat svému srdci a poté k vám přijde láska.

Neúspěch, k němuž došlo ve vaší hlavě, může být úspěchem ve vašem srdci! Láska je úspěch srdce a měl by jej zažít každý jedinec. Je snadné

řídít se pouze hlavou. Jde přece o ten známý a světský intelekt. Abyste se mohli řídit srdcem, je zapotřebí odvahy, jelikož naslouchat srdci znamená přijít o všechno známé. Vše bude nové a čerstvé. Na úrovni mysli máte solidní identitu a staré známé šablony chování. Na úrovni srdce nemáte ani identitu, ani šablony, pouze otevřený prostor. Abyste do něj dokázali vstoupit, budete potřebovat velkou odvalu. A právě proto se mnoho lidí lásky bojí. Jedná se totiž o neznámou zónu, zatímco když nasloucháte mozku, je všechno příjemně známé.

EGO ROZDĚLUJE – LÁSKA SPOJUJE

Pokud je kosmos obrovský oceán, pak jste všichni jeho součástí. Splynuli jste s oceánem, tvoříte s ním jeden celek a nejste pouhá kapka v něm. Pokud byste sami o sobě smýšleli jako o samostatné kapce, cítili byste se izolování svými hranicemi a pocity. Tomu se říká *ego* a v takovém případě jste poháněni pocitem a myšlenkami na „já“ a „moje“. Dokud budete zažívat tuto oddělenost, nikdy neprožijete energii oceánu, který je láskou, a nikdy nezažijete bezdůvodnou a neustále rostoucí lásku.

Dokud jste pouhá kapka v oceánu, říkáte životu *ne*. Nemilujete ani nedůvěřujete. Necítíte radost, jelikož blaženost mohou prožívat pouze ti, již vědí, jak milovat a důvěřovat, a dokážou se cítit jako součást oceánu. Blaženosti je možné dosáhnout pouze tehdy, říká-li vaše srdce *ano* a *ne* zcela zmizí z vašeho bytí. *Ne* je temnota, *ano* je světlo. *Ne* je ego, *ano* je jeho nepřítomnost.

Ne říká neuvědomělá osoba. *Ano* říká probuzená osoba. K veškerým konfliktům a utrpení ve vašem životě dochází proto, že pronášíte *ne*. *Ne* je boj, válka s existencí. *Ano* je láska, mír. *Ano* je hluboký soulad s celkem, jež hož jsme součástí – s oceánem. Jeho dalším jménem je blaženost.

Pokud chcete žít v blaženosti, musíte se rozpustit v oceánu a nebýt pouhou kapkou. Jestliže jste pouhou kapkou, jste propojeni se svým egem a ego je zdrojem veškerého utrpení. Jestliže už vás ego netíží, z každé části oceánu Existence k vám přichází blaženost, jako by pouze čekala na to, až ego zmizí.

Ego je uzavřený stav uvědomění. Všechna okna a dveře jsou zavřená. Život sám je pak izolovaný a uzavřený. Ego nás obklopuje jako vak, v němž není ani nejmenší škvíra, jíž by se k vám mohlo cokoliv dostat.

Kvůli strachu se tento vak uzavírá a smršťuje, a právě tak si v životě vytváříte utrpení.

Láska znamená plynout s proudem existence, žít jen s ní. Ego je jako led – láska je jako tekoucí voda. Pouze tehdy, jestliže plynete jako tekoucí voda, jste součástí oceánu, protože již nemáte žádné osobní cíle ani směr. Pokud plynete v souladu s vesmírným plánem, každý okamžik vašeho života je blažený a neskutečně extatický.

Jen existovat a plynout je pro živou bytost zážitek čisté radosti. Abyš-
te dokázali pocítit radost z bytí, musíte být citliví. Musíte si vytvořit jaká-
si tykadla. A těm se říká *láska*. Láska umožňuje pocítit radost z pouhého
bytí. Pokud si vytvoříte tykadla lásky, nebude již váš život sledem jednot-
livých myšlenek, ale souvislým pocitem, a poté se ego začne rozpouštět.
Jakmile přejdete od myšlení k citění, bude vám zbývat již jen jediný krok,
a tím bude přejít *od citění k bytí*. Tento krok je velice snadný.

První krok – přejít *od myšlení k citění* – je obtížný. Ego vám vycviči-
lo mysl k neustálému přemýšlení, a proto je to tak těžké. Další krok při-
jde téměř automaticky a vy pro to nemusíte nic dělat. Od citění k bytí není
vůbec daleko a k přechodu může dojít kdykoliv. Básník se může stát mys-
tikem ve vteřině. Zbývá jediný problém, jak přejít od myšlení k citění.

Naslouchejte svému srdci a více milujte, to je vše! Snažte se vše procítit
a více si všechno užívejte – tím nasytíte své srdce. Pozorujte východ a západ
slunce, mraky, duhu, ptáky, květiny, zvířata, skály a kameny a také lidi. Po-
zorujte je uvědoměle. Pohlédněte jim do očí. Existence je vícerozměrná,
proto pohlédněte do každého jejího rozměru jako básník. Chvalte je, nech-
te se prostoupit pocity, buďte nadšeni! S láskou rozšířte své vědomí a zkuše-
nosti v každém detailu Existence – tak ego pomalu ztratí svou sílu a zmizí.

Jedinou překážkou lásky je strach. Jakmile se začnete bát, budete ustra-
šení. S láskou totiž se vším splýváte, což ohrožuje samotné základy ega.
Ego znamená odloučení, zatímco láska splnutí. Strach, jež cítíte, není
ničím jiným než strachem z mizejícího ega. Nebraňte se mu, ještě chví-
li s vámi zůstane. Pokud je budete prostě ignorovat, ego vás opustí. Až vás
opustí strach ze ztráty ega, bude to úžasné a od toho dne bude váš růst
prostý, snadný a spontánní. Pak už nebudete existovat vy, ale pouze láska.

Vyjděte každé životní situaci vstříc s hlubokou láskou a brzo budete i vy
žít čistou láskou. Ať se jedná o osobu, vaši práci, kolemjdoucího, Boha či

cokoliv jiného, přistupujte k tomu s láskou a ve jménu lásky. Pokud jste malíř, milujte malování. Pokud jste tanečník, milujte tanec. Pokud pracujete s počítačem, chovejte se k němu s maximální láskou a zcela se ve své práci rozplyňte. Buďte v každém okamžiku zcela upřímní a zamilovaní.

Pokud malujete a zároveň přemýšlíte nad tím, do jaké galerie pověsíte svůj obraz či za kolik jej prodáte, pak si můžete být zcela jistí, že do své práce nejste zamilovaní. Milujete pouze jedno – v tomto případě peníze. Pokud tančíte, a přitom kalkulujete, co dostanete, až skončíte, pak svou práci nemilujete. Jen si vytváříte stále větší svázanost a jste jejími otroky.

Pokud se dokážete v každém okamžiku zcela ponořit a ztratit v tom, co děláte, poté žijete láskou. Pracujete s maximální pozorností, jelikož milujete svou práci, a díky tomu je váš samotný život hluboká meditativní láska.

Začnete se cítit se vším propojení a budete všechny i všechno respektovat jakožto živé bytosti stejné, jako jste vy, a dokonce začnete cítit myšlenky ostatních lidí. Začnete reagovat na ostatní lidi a propojovat se s nimi, aniž by se vám museli sami otevřít. Budete cítit kosmos jako průhlednou, neustále živou přítomnost a budete mít přístup k obrovské inteligenci. Budete vědět přesně, jak se se vším spojit. Taková je síla lásky.

Súfijský mystik Džaláleddín Rúmí pravil: „Ať se nacházíte kdekoli v jakémkoliv stavu, vždy se snažte milovat!“ Celá Existence je hluboce zamilována sama do sebe. A vy jste její součástí. Jste předurčení k tomu, abyste milovali v každém okamžiku. Pokud milujete, můžete naplnit svou pravou povahu.

NEJPRVE MILUJTE SAMI SEBE

Velký problém současnosti spočívá v tom, že většina lidí nemiluje sama sebe. Společnost vás neučí, že je možné milovat sama sebe. Pochopte, že dokud nebudete milovat sami sebe, nemůžete milovat nikoho dalšího. Pouze pokud se sami v sobě ztratíte, můžete se oddat druhým. Slýcháte, že můžete milovat sami sebe pouze tehdy, jestliže k tomu máte důvod. Pokud něco uděláte dobře, milujete se. Pokud v něčem neuspějete, nenávidíte se. A totéž aplikujete na ostatní. Milujete je pouze z určitých důvodů, nikdy bezdůvodně.

Pokud nemilujete sami sebe, jste vůči životu cyničtí a negativní.

Každý den se na pár minut posadte někde o samotě a pociťujte přeté-
kající lásku k sobě samým. Nechte se prostoupit pocitem, že jste úžas-
ná bytost. Uvědomte si, jak moc jste si byli jistí sami sebou. Jste součás-
tí Existence – prožijte to a milujte se za to. Splyňte s pocitem lásky k sobě
samým. Pokud to budete praktikovat každý den, uvidíte, že tam, kde jste
byli jednou tvrdí a sebestřední, se postupně zjemňujete a milujete.

Když vás lidé milují, není třeba, abyste cítili vinu či abyste se cítili nehod-
ní jejich lásky, jelikož stejně tak, jak vás milují oni, se milujete i vy sami. Po-
kud to dokážete, pak jste připraveni přijmout lásku od ostatních. Když vám
dají druzí najevo svou lásku, většinou se cítíte vinní a nehodní jejich lásky,
jelikož máte pocit, že si nezasloužíte, aby vás někdo miloval. Jakmile budete
milovat sami sebe, budete od ostatních přijímat lásku s radostí a potěšením.

MILUJTE EXISTENCI A POCIŮJTE, ŽE ONA MILUJE VÁS

Existence není žádná věc. Je to žijící energetická bytost. Každý strom,
každý stonek rostliny reaguje na vaši lásku a nenávisti na každou vaši
myšlenku.

Expert pracující s detektorem lži Cleve Backster provedl několik experi-
mentů, při nichž zkoumal reakce rostlin na lidské emoce a myšlenky. Ob-
jevil, že rostliny reagují na lidské myšlenky podobně jako lidé. Pouhá myš-
lenka na spálení listů způsobila u rostliny prudký pohyb detektoru! Backster
nazval tuto reakci *primárním vnímání*. Jedná se o schopnost rostlinných,
zvířecích a lidských buněk vnímat každou myšlenku a reagovat na ni.

Při jedné příležitosti se na grafu objevila rovná linie, což naznačovalo,
že se rostlina nachází v šoku. Backster se zeptal majitelky rostliny, jestli jí
něco neudělala, nějak ji nezranila. Dáma odpověděla: „Upražila jsem několik
jejích listů, abych zjistila, kolik váží v suchém stavu!“

Pokud začnete milovat Existenci, ona bude reagovat těmi nejkrásnějšími
způsoby. Povznesete se nad všechny rozdíly kolem sebe, nad rozdíly mezi
lidmi, situacemi i emocemi. Všechno se sjednotí. Jediná pravda na světě
praví, že všechno je součástí jednoho celku. Jediný způsob, jak si můžete
tuto skutečnost uvědomit, je s pomocí lásky.

V Indii existuje tradice takzvaného *spirituálního toulání*. Lidé pěš-
ky procházejí svou zemi po celé šířce i délce a navštěvují mnoho chrámů

a poutních center. Dříve jsem se divil, jak to zvládnou, obzvláště když musejí projít lesy, spát mezi divokou zvěří a zebrať o jídlo. Celé tajemství spočívá v tom, že se natolik propojí s přírodou, že je příroda ochraňuje. Ať přší či svítí slunce, zvířata, stromy a vše kolem se o ně postará. Možná je těžké to pochopit, ale je to pravda.

Pokud budete žít s trochou respektu a lásky k Existenci i veškerému je-jímú dílu, rozeznáte ve svém životě podobný fenomén a příroda vám bude oplácet vaši lásku mnoha překrásnými způsoby.

Láska bývá velice často zaměňována za úctu. Již od raného věku vychováváte své děti k tomu, aby vždy dávaly najevo úctu, ale nikdy neprojevovaly lásku. Můžete slyšet, jak lidé učí své děti: „Měl bys mít úctu ke starým lidem.“ Málokdy uslyšíte: „Měl bys milovat staré lidi.“ A to je jádro problému.

Úcta ve vás zasévá první pocit viny, cítíte se podřadní. Kvůli tomu se od osoby, již máte uctívat, cítíte oddělení. Láska ve vás na druhou stranu zasévá semínka radosti a jednoty. Díky ní se s druhou osobou a se vším v Existenci cítíte propojení. S úctou přichází strach. S láskou přichází pravá úcta a příležitost pro hluboké porozumění. Jen s úctou není možné dosáhnout žádného velkého porozumění. S láskou je možné zažít obrovské porozumění a změny. Láska je svou podstatou transformující. Zjemňuje vás a dojíímá.

Úcta vás od druhé osoby vzdaluje. Láska funguje jako most, jenž pomáhá tuto vzdálenost překlenout. Lidé vyjadřují úctu jen proto, že sami nezažili lásku. Úcta je totiž základním pravidlem slušného chování. Prokazovat úctu je snadnější než projevit lásku, ale takováto úcta není opravdová. Projevit lásku je obtížné jenom proto, že většina lidí neví, jak se s ní vypořádat. Láska je ale opravdová. S láskou přichází úcta automaticky a je pravá. S pouhou úctou je zjevení lásky vynucené a nebývá opravdové.

PRAMENEM VŠECH NÁBOŽENSTVÍ JE LÁSKA

Láska je prapůvodní náboženství. Je základem veškeré spirituality. Všechna ostatní náboženství jsou pouze jejími výhonky. Láska je jako kořen stromu a náboženství jsou jako listy na větvích tohoto stromu. Dokonce i nejsilnější náboženství jsou ve srovnání s náboženstvím lásky pouhými velkými větvemi!

Láska nemá žádné chrámy ani svatá písmena. Je jako kořeny, jež jsou schované v zemi, ale poskytují stromu nezbytnou výživu k přežití. Bez nich by celý strom zahynul. Díky lásce vyrostou spousta větví a listů. Co ale děláte vy? Lpíte na větvích a listech, místo abyste se drželi kořenů. Když čerpáte energii od kořene, dostáváte výživu přímo od zdroje. Pokud se pouze držíte větví, získáváte jenom jeden druh výživy. Jestliže silně milujete, vstoupíte do neviditelného chrámu lásky.

Následuje krátký příběh:

Jednoho dne se mistr zeptal svých učedníků, jak poznají, kdy končí noc a začíná den.

Jeden učedník pronesl: „Poznám to tehdy, když pohlédnu do dálky a dokážu rozoznat, zda zvíře, jež vidím, je kráva, či kůň.“ Mistr odvětil: „Ne.“

Další učedník řekl: „Když se podívám zdáli na strom a dokážu rozoznat, zda se jedná o borovici, či mangovník.“ Mistr opět odvětil: „Ne.“

Učedníci se zeptali mistra: „Tak jak to tedy poznáme, mistře?“

Mistr odpověděl: „Když můžete pohlédnout do tváře jakéhokoliv muže a rozpoznáte v něm svého bratra. Když pohlédnete do tváře kterékoliv ženy a rozpoznáte v ní svou sestru. Pokud to nedokážete, pak nezáleží na tom, o jakou se právě jedná denní dobu, vy máte stále noc.“

Mistr vám může sem tam něco naznačit, ale svou cestu si musíte pečlivě a vědomě nalézt vy sami. Láska je pouhý náznak, ale pokud ji budete následovat, přiblížíte se Bohu. Bůh pro vás již nebude pouhá myšlenka či představa, ale opravu pocítíte jeho přítomnost. Čím hlouběji se ponoříte do lásky, tím více se přiblížíte tomuto pocitu blízkosti k Bohu. Poté se rozpustíte v lásce a splynete s jednotou všeho.

Mystikové již dávno došli k přesvědčení, že hmota drží při sobě s pomocí lásky. Někaká neviditelná síla drží atomy a molekuly pohromadě. Nerozpadnou se jen díky ní. Věda zatím ještě nepřišla na to, o jakou sílu se jedná. Odhalila již některé její projevy, jako například gravitaci či elektřinu, ale to jsou pouze její hrubá vyjádření. Den, kdy věda objeví lásku, bude den, kdy začnou náboženství a věda hovořit stejnou řečí.

Prozatím se můžete alespoň radovat, že láska existuje. Radujte se, že láska je váš vnitřní potenciál. S její pomocí můžete dosáhnout obrovských

výšin. S láskou není nic nemožné, jelikož láska se dokáže proměnit v Boha.

TŘI DRUHY LÁSKY A JEJICH SJEDNOCENÍ

Mnoho lidí zaměňuje lásku za touhu, a to je jedna z největších tragédií lidstva. Osoba, která se domnívá, že touha je láska, zůstává pouze na fyzické úrovni a nikdy nepostoupí výše. Taková osoba nemá ani ponětí o tom, že existuje nějaká vyšší úroveň, a přebývá jen v přízemí svého domu. Sex je jako suterén. Není to místo, kde byste chtěli žít. Můžete jej použít na jiné účely, ale nemůže to být váš domov. Váš domov se nachází výše.

Člověk má tři úrovně bytí: zvířecí, lidskou a Božskou. První je úroveň touhy, což je zvířecí úroveň. Jedná se o neomalenou a hrubou formu lásky; to však neznamená, že v ní není přítomna láska. Je ovšem promíchána a znečištěna hrubou hamižností a touhou.

Jak se vaše bytí postupně kultivuje, vstupujete do druhé úrovně, což je běžná lidská láska. Lidská láska v sobě nese stopy vlastnictví a žárlivosti. Jelikož je však schopna většího porozumění než zvířecí láska, člověk nevyužívá druhou osobu pouze k získání vlastního prospěchu.

Třetím druhem lásky je láska Božská. Jedná se o lásku v nejvyšší formě, je téměř jako modlitba. Není vůbec majetnická. Není v ní nic světského. Je to neviditelná, ale mocná síla. Tehdy je láska jako modlitba a vy se poprvé v životě cítíte klidní a spokojeni. Říkám klidní, protože předchází dva typy lásky se vždy snaží dosáhnout něčeho dalšího nebo jim něco schází. Nejsou ani v nejmenším mírné a klidné. Při tomto třetím druhu lásky je dokonce i sex hluboký a Božský akt, jehož prožitek sahá za hranice pouhého fyzického potěšení.

VSTUPE DO BEZDŮVODNÉ LÁSKY

Nejprve musíte pochopit, že vztahy můžete navazovat bez jakéhokoliv důvodu. Pouze tehdy pochopíte, že samotný zážitek lásky je mnohem důležitější než předmět vaší lásky.